

#15

říjen 2016

JOURNAL

časopis Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích

STUDENTKA

Daniela Poláková

2

TÉMA

Univerzita slaví čtvrtstoletí

- 4 Budili jsme u akademiků seriózní dojem
- 7 Pozvání do nového studentského klubu
- 8 Kampus v říjnu ožije
- 10 Káva od nadějně vědkyně

ROZHOVOR

12

Ryba je komoditou budoucnosti

- 16 Novinky pro nejmladší generaci
- 18 Za vzácnými stromy

19

AKCE

Invest Day podpoří inovativní nápady

- 20 Dobrovolníkem u Salesiánů
- 21 Zdravotníci pomáhali v olympijském parku

VĚDA A VÝZKUM

22

Fakulta vaří vlastní pivo

- 24 Absolventi mají svůj klub
- 26 V gambijském kriminále
- 29 Co se chystá

JOURNAL

časopis Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, č. 15/2016

Vydavatel:

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích,
Branišovská 1645/31a, 370 05, České Budějovice

Šéfredaktor:

Miroslav Vlasák
Spolupracovali: Mgr. Alena Binterová, Ing. Ivan Hájek,
Mgr. Jiří Váňa

Fotograf:

Aleš Motejl
Grafické práce a sazba: Lenka Kotlárová Popelková (Gra-m)

Jazyková korektura:

Michaela Šlapáková

Témata, připomínky a náměty můžete zasílat
na mvlasak@jcu.cz

JOURNAL je čtyřikrát ročně distribuován zdarma
na Jihočeské univerzitě, jejích fakultách a dalších
vybraných místech.

Náklad 5000 ks. Tisk: Protisk, s.r.o.

Místo vydání: České Budějovice.

Registrace MK ČR E 21448, ISSN 2336-2170.

1

O ČEM SE DOČTETE?

Nový semestr přináší řadu novinek, které opět výrazně posouvají kvalitu života a služeb na naší univerzitě. Studenti již mají k dispozici svůj studentský klub, od léta

funguje také celouniverzitní Klub absolventů JU. Starší děti si poprvé vyzkouší roli „vysoškoškoláků“ na Dětské univerzitě JU, mladší začaly od září navštěvovat dětskou skupinu Kvítek. Více se dočtete na stránkách Journalu.

2

OSLAVA ČTVRTSTOLETÍ UNIVERZITY

Letos si univerzita připomíná 25 let od svého založení. Na sobotu 8. října připravila v rámci oslav pro širokou veřejnost Den s univerzitou. Program potěší dospělé i děti – namátkou třeba komentovanými prohlídkami, vědecko-popularizačními workshopy, soutěží pro děti, promítáním filmu nebo živým jazzem. Začínáme v 10 hodin univerzitní snídaní.

3

NA PODZIMNÍCH VELETRZÍCH

Letos se opět představíme na největším českém i slovenském veletrhu vzdělávání. Náš stánek se nejprve objeví v Bratislavě na veletrhu Akadémia&Vapac, který se koná 11. až 13. října v AEGON areně. Poté se přesune na brněnské výstaviště, kde se ve dnech 1. až 4. listopadu uskuteční veletrh Gaudeamus. Ten má průměrnou návštěvnost kolem 30 tisíc studentů. Těšíme se, že i letos bude u našeho stánku živo.

4

STARTUJE UNIVERZITNÍ LIGA

O hokejovém a fotbalovém zápasu mezi Jihočeskou univerzitou a VŠTE jste možná už slyšeli. Naše týmy v obou letošních kláních zvítězily. Teď startuje i Jihočeská univerzitní fotbalová liga. Prvních osm týmů si zahraje malou kopanou již v tomto semestru. Pro nejlepší je připraven putovní pohár. Přijďte svůj tým podpořit, hrát se bude ve večerních hodinách v hale H1 v ulici Na Sádkách poblíž kolejí.

UNIVERZITA SLAVÍ ČTVRTSTOLETÍ

Jihočeská univerzita letos slaví 25 let od svého založení. Škola, která měla v roce 1991 pět fakult a necelých 2 300 studentů, prošla za čtvrtstoletí dynamickým vývojem. Přibýly tři nové fakulty a počet studentů se zpětinasobil.

Jihočeská univerzita chystá na podzim oslavy významného jubilea. Mezi porevolučními vysokými školami není zdaleka sama. Před pětadvaceti lety, s účinností symbolicky na den svatého Václava, byly zřízeny také Západočeská univerzita v Plzni, Ostravská univerzita v Ostravě, Univerzita Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem a Slezská univerzita v Opavě. V roce 1991 se tak konečně dovršila dlouhodobá snaha o zřízení samostatné vysoké školy na jihu Čech.

VÝSTAVA PŘIPOMENE HISTORII ŠKOLSTVÍ

Univerzita si významnou událost připomene v sobotu 8. října, kdy v kampusu připravuje pro širokou veřejnost Den s univerzitou. Historii jihočeského školství přiblíží výstava ve foyer rektorátu, připraveny jsou

také komentované prohlídky jednotlivých budov a pracovišť. Doprovodný program pro děti i dospělé nabídne třeba popularizační workshopy, gastrofestival, živý jazz nebo promítání filmu Teorie tygra.

PROJEKT POČÍTAL S PĚTI FAKULTAMI

Základ univerzity původně tvořily dvě fakulty. Nejstarší Pedagogická vznikla roku 1948 jako pobočka Pedagogické fakulty Univerzity Karlovy a v roce 1964 se stala samostatnou fakultou. Provozně ekonomická fakulta byla od roku 1960 součástí pražské Vysoké školy zemědělské a postupně se transformovala přes Agronomickou fakultu na dnešní Zemědělskou fakultu. Jihočeský region v tu dobu produkoval jen učitele a zemědělské inženýry. Myšlenku na spojení obou fakult

JAK SE SLAVILO ZALOŽENÍ UNIVERZITY PŘED PĚTADVACETI LETY?

Ke slavnostnímu ustavení činnosti Jihočeské univerzity došlo 20. listopadu 1991, oslavy začaly už o den dříve. „Happening studentů na náměstí tehdy přilákal ohromné množství lidí. Druhý den se konala pontifikální mše a slavnostní průvod akademiků za zvuku zvonů Černé věže. Bylo vidět, že lidem není vznik univerzity lhostejný,“ vzpomíná první rektor JU Jiří Divíšek. Došlo i na představení opery Prodaná nevěsta a setkání studentů a pedagogů, kteří zastupovali univerzity v Linci, Pasově a Českých Budějovicích.

do samostatné vysoké školy iniciovalo v roce 1990 jejich nové vedení. Tehdejší děkan Pedagogické fakulty Jiří Divíšek se stal předsedou přípravného výboru pro vznik Jihočeské univerzity, ve kterém zasedlo vedle místopředsedy Jaroslava Kursy ze Zemědělské fakulty a tajemníka Františka Sehnala z Entomologického ústavu ČSAV dalších osm osobností ze stávajících fakult i mimoakademické sféry. Výsledný projekt počítal vedle dvou stávajících fakult také se třemi nově vytvořenými: Biologickou, Teologickou a Zdravotně sociální.

PŘÍPRAVY KORUNOVALO PŘIJETÍ ZÁKONA

Přípravný výbor pracoval naplno několik měsíců a 9. července 1991 jeho snahu korunovalo přijetí zákona o zřízení Jihočeské univerzity s účinností od 28. září 1991. Rozhodnutím nově vzniklého akademického senátu byly následně zřízeny další tři zmíněné bakalářské fakulty. Nejmladší fakulty Ekonomická, Filozofická a Rybářství a ochrany vod vznikla

ly postupně až v průběhu dalšího desetiletí. Nová univerzita, která pro své označení přijala zkratku JU, byla od počátku deklarována jako vysoká škola s důrazem na humanismus ve vzdělání.

VLASTNÍ PEČEŤ A INSIGNIE

Nová instituce potřebovala, vedle zvoleného vedení, akademického senátu a vědecké rady, také vlastní pečeť a insignie. S pečeti se setkáváme často, ještě před zavedením nového vizuálního stylu byla grafickým symbolem univerzity. Zobrazuje českého lva držícího štít s rožmberskou pětilistou růží, doplňuje ji latinský název Universitas Bohemiae Meridionalis (Jihočeská univerzita). Na insignie, které tvoří žezlo, rektorský řetěz a prorektorské řetězy, si univerzita musela počkat do roku 1995. Zajímavé vzpomínky na tehdejší dobu přináší rozhovor s Jiřím Divíškem na následující straně. ●

Text: Miroslav Vlasák

Foto: archiv JU, Libor Sváček

BUDILI JSME U AKADEMIKŮ SERIÓZNÍ DOJEM

Docent Jiří Divišek (81), matematik a první porevoluční děkan Pedagogické fakulty JU, je jedním z těch, kteří mohou říct: „Byl jsem u toho.“ Krátce po listopadovém převratu se stal předsedou přípravného výboru pro vznik univerzity a v roce 1991 jejím prvním rektorem.

Pane docente, kdy se poprvé uvažovalo, že by v Českých Budějovicích mohla vzniknout univerzita?

Těch idejí bylo v průběhu let několik, některé byly politického rázu, a tudíž neživotaschopné. Ta poslední pochází z konce 80. let, kdy se vytvořilo v Českých Budějovicích výpočetní středisko společné pro obě tehdejší fakulty a Československou akademii věd. V době notebooků už je to těžko představitelné, ale tehdy se pro zpracování administrativy pořídil obrovský sálový počítač, který si vyžádal stavbu zvláštní budovy. Ve výpočetním středisku jsme se sešli za Zemědělskou fakultu František Střeleček, za Akademii věd Milan Straškraba a za Pedagogickou fakultu já. Shodou okolností ani jeden z nás nebyl v partaji. A tahle trojice vytvářela první ideu vzniku společné akademické instituce, i když jsme zatím nemluvili o univerzitě.

Takže tři nestranici ještě za minulého režimu „upekli“ vznik budoucí univerzity...

Ano, měli jsme nad sebou sice dohled proděkana Zemědělské fakulty, ten nám ale fandil. Potom přišla revoluce, já jsem se stal děkanem Pedagogické fakulty. Volby pro mě byly zážitkem na celý život, volit tehdy mohli všichni studenti a zaměstnanci, asi 1 300 lidí. Účast byla osmdesátiprocentní a já si toho mandátu nesmírně vážil. Na Zemědělské fakultě se ve stejné době stal děkanem docent Jaroslav Kursá, který byl nakloněn bližší spolupráci. Ze zástupců jednotlivých fakult

jsme sestavili přípravný výbor, kde se sešli hlavní propagátoři vzniku univerzity a dali jsme dohromady její projekt. Já byl předsedou tohoto výboru. Projekt byl zpočátku možná naivní, chyběly nám zkušenosti, měnila se legislativa, ale taková byla tehdy doba.

Univerzita nevznikla pouze spojením dvou existujících fakult, ale ustavily se i tři nové. Jak těžké bylo z jednotlivých českobudějovických pracovišť poskládat budoucí fakulty?

Od počátku jsme uvažovali nad vytvořením teologické fakulty, protože tady měl silnou tradici biskupský seminář. Spíše než kněze jsme chtěli vychovávat katechety a zaměřit se na pastorační služby, ale u tehdejšího biskupa Vlka jsme nenalezli příliš pochopení. Až nový biskup Liška, který byl takovým biskupem pro lidi, naši myšlenku přijal. Dokonce přizval osobnosti z řad emigrantů, třeba profesora Skalického. Dále jsme uvažovali o lékařsky zaměřené fakultě, protože v budějovické nemocnici bylo školicí středisko budoucích lékařů z plzeňské fakulty, které měl na starosti ředitel Vurm, pozdější děkan ZSF. Díky entuziasmu Jany Šemberové, která nacházela pochopení u různých institucí, jsme otevřeli dvouleté studium budoucích lékařů. Ty pak měla převzít do třetího ročníku Univerzita Karlova. Studium však bylo záhy zrušeno, sami studenti došli k názoru, že bude lepší studovat od počátku v Praze. Zaměřili jsme se raději na obory jako laboratorní nebo radiologický asistent

a na těchto základech vznikla dnešní Zdravotně sociální fakulta.

Zcela netradiční bylo pojetí Biologické fakulty, která vznikla v úzké spolupráci s ČSAV.

Tahle fakulta měla být unikátní právě těsným propojením vědecké a pedagogické činnosti. Fakulta vlastně neexistovala ve fyzické podobě, neměla kmenové pracovníky, vědci z akademie vykonávali akademické funkce a učili na částečný úvazek studenty přímo v laboratořích, které byly už tehdy špičkově vybavené. Původně jsme uvažovali o Přírodovědecké fakultě, vzhledem k charakteru oborů ale Akademie věd trvala na názvu Biologická fakulta.

Jak dlouho trvalo přípravnému výboru dokončit podklady pro akreditaci?

Projekt se dával dohromady několik měsíců, musel být velmi podrobný. Vedle názvů a počtu kateder se řešila otázka budov a financí, nemohli jsme si zpočátku dovolit

přílišný rozlet. Občas vznikaly dílčí názorové neshody. Třeba i nad samotným názvem školy, protože techničtější zaměřeným oborům zavánělo slovo univerzita klasickým vzděláním. I později na půdě České národní rady byla jednání bouřlivá, protože se hlásilo pět pracovišť z celé republiky a stávající kamenné univerzity vyjádřily obavy, že bude vysoká škola v každém okresním městě.

To ještě netušily, jak to bude vypadat za dalších dvacet let.

Přesně tak. Ale náš projekt měl jinak dost pozitivní ohlasy, protože jako jediný nabízel spojení s vědeckou prací Akademie věd. A také se nám jako jediným podařilo dát dohromady všechna akademická pracoviště ve městě. V Plzni zůstala samostatná lékařská fakulta, v Ostravě technika, v Ústí nad Labem se jen transformovala pedagogická fakulta a univerzita v Opavě neměla prakticky žádné akademické zázemí. My jsme měli něco navrch a budili jsme seriózní dojem.

Na rozdíl od ostatních škol jsme ale neměli podporu města, tudíž ani potřebný politický tlak. Hodně nám pomohl tehdejší náměstek ministra Libor Pátý a v poslanecké sněmovně nás významně podpořili Jaroslava Moserová a Jan Květ, kteří pro náš projekt měli pochopení.

Proč město nebylo nakloněno vzniku univerzity?

Nevěřili, že vydrží. Poukazovali na hendikep technického vzdělávání, chyběl tu průmysl. Dvě samostatné fakulty tu podle nich mohly existovat, ale koncept jednotné univerzity nepodporovali. Takže my jsme na rozdíl od ostatních nově vzniklých univerzit například nedostali od města peníze na výrobu talárů a insignií. Ty jsme si zapůjčili od stávajících fakult. Až potom jsme si díky sponzorským darům mohli zhotovit vlastní. Naše finanční možnosti byly zpočátku omezené, neměli jsme žádný majetek, ten byl státní. Až později se budovy převedly do majetku univerzity a mohli jsme disponovat vlastními zdroji.

I přes dílčí názorové neshody nakonec v roce 1991 vzniklo všech pět univerzit.

Ty spory už asi poslance začaly unavovat a představte si, že na posledním zasedání České národní rady v pátek 9. července 1991 to všem pěti univerzitám přiklepli. Asi už chvátali na chaty. Třicet dní po zveřejnění zákona, zrovna to vycházelo na svatého Václava, sem přijel nový ministr školství Petr Vopěnka a předal mi dekret, kterým jsem byl pověřen zřídit všechny akademické instituce, jež jsou ze zákona potřeba, a zajistit volbu rektora. Když si uvědomíte, že rektora volí senát a rektor má zřídit senát, trochu to připomíná hádanku, co bylo dřív, jestli slepice, nebo vejce. Domluvili jsme se s kolegy, že protokol o volbě rektora a zřízení senátu bude mít stejné datum. Volba rektora se konala 8. listopadu 1991 a v únoru 1992 mě prezident Václav Havel jmenoval rektorem.

Jak vzpomínáte na první měsíce v nové funkci?

Pracovali jsme v polních podmínkách, rektorát tehdy sídlil v budově Akademie věd. Měl jsem trochu obavu z dědictví minulosti, které jsem převzal, například z hospodaření školního zemědělského podniku za minulého režimu. Fakulty musely projít restrukturalizací, rušily se ústavy marxismu-leninismu, řešily se nepříjemnosti s odnímáním akademických hodností. Jinak ale vzpomínám v dobrém. Měl jsem kolem sebe perfektní tým lidí, kteří mi vycházeli vstříc, a velkému respektu jsem se ke svému překvapení těšil v České konferenci rektorů.

Jak jste v tu dobu zvládal pedagogickou kariéru?

Měl jsem rozdělanou práci na učebnici a sbírkách úloh z matematiky pro základní školy, tu jsem podle smlouvy dodělal. Po celou dobu ve funkci rektora jsem stále učil na Katedře matematiky Pedagogické fakulty.

Jak jako zakladatel naší univerzity hodnotíte její další vývoj?

Překvapilo mě, co všechno se dokázalo, jak dnes vypadá kampus. To je úžasné. Ale myslím si, že univerzita má příliš mnoho studentů. Nejde o počet, ale o jejich kvalitu. Z vlastní zkušenosti pedagoga vím, že to občas bylo otřesné. Zkvalitnit výuku můžete pouze tak, že snížíte počet studentů a zpřísníte výběr. Ten problém vznikl v době, kdy se vysoké školy začaly financovat podle toho, kolik se na ně přihlásí studentů. Myslelo se, že studenti půjdou na ty kvalitnější a špatné zaniknou. To byl také důvod, proč se zpočátku nedůvěřovalo naší univerzitě. Čas ukázal, že je konkurenceschopná. ●

Text: Miroslav Vlasák

Foto: Aleš Motejl

POZVÁNÍ DO NOVÉHO STUDENTSKÉHO KLUBU

Od poloviny září je v provozu nový Studentský klub JU. Zázemí v něm najdou studenti se specifickými potřebami, studentské organizace i klub Kampa.

Centrum podpory studentů se specifickými potřebami a také studentské spolky Mezinárodní studentský klub, Studentská unie a AIESEC se v září zabydly v nové administrativní budově s kanceláři a společnou zasedací místností. Ta je pouze jednou částí novostavby, v druhé budově sídlí kavárna s kapacitou 80 míst a velkou venkovní terasou s výhledem do zeleně. Provozovatelé jí dali název Kampa.

„Klub jsme pojmenovali v asociaci na jeho umístění v univerzitním kampusu, a protože věříme, že se z něj stane pomyslný ostrov zábavy v akademickém prostředí. A priori je zaměřen na studenty a mladé lidi, čemuž odpovídá sortiment i kulturní program, ale zároveň chceme, aby byl důstojným prostředím i pro akademické pracovníky. Stavíme na kvalitní kávě, čaji a dalších nealkoholických nápojích, dobře ošetřeném pivu a dobrém vínu,“ říká Milan Brabec, jednatel klubu. Návštěvníci mohou mimo jiné ochutnat i produkty nedávno vzniklého

univerzitního pivovaru Čtyrák. Klub není vybaven kuchyní, ale nabízí sladké i slané zákusky a další drobné pohoštění.

Dramaturgem a produkčním klubu je Petr Znoj, který dlouhodobě spolupracuje s Budějovickým Majálesem a stojí například za festivaly Budějovický manifest, Buskers Fest nebo za sousedskou slavností Plachanda OPEN. „Klub Kampa se má stát centrem společenského života univerzitních studentů, proto jsme maximálně otevření spolupráci a uvítáme každou akci, kterou si u nás budou chtít uspořádat,“ uvedl Znoj. Klub se tak bude vyznačovat zajímavou dramaturgií, na níž se budou podílet sami návštěvníci. Kontakty mezi provozovateli klubu a studentskými spolky usnadňuje fakt, že jsou sousedy. Klub se v nejbližší době zapojí do Dne s univerzitou nebo festivalu Kampus žije, v plánu jsou i menší jednorázové akce. ●

Text: Milan Brabec, Miroslav Vlasák

Foto: Aleš Motejl

KAMPUS V ŘÍJNU OŽIJE

Na začátku semestru bývá v kampusu vždy živo. Jaké akce vás čekají letos?

SLEZTE Z BALKÓNŮ...

Týden nabitý studentskými akcemi začíná letos ve středu 5. října tradičním Univerzitním Votvírákem, který pořádají na louce u Studentského klubu studenti Přírodovědecké fakulty. Tenhle festival si na nic nehraje, je dělaný pro radost a na pohodové atmosféře je to znát. „Smyslem je přitáhnout studenty z kolejí do víru oslav studentského života,“ říká jeden z organizátorů Vojta Študent. Každý rok dávají organizátoři příležitost univerzitním kapelám, aby od 16 do 22 hodin zahrály na scéně u kolejí. Letos se představí skupiny Buď & Nebo, Mons Pubis, Akia b.a. a Futrály. Hudební produkci doplní řečnická a divadelní intermezza. Pro prvních sto prváků s indexem je připraveno pivo zdarma.

VÝSTAVA KE ČTVRTSTOLETÍ UNIVERZITY

V sobotu 8. října následuje v rámci oslav pětadvacetiletého výročí vzniku Jihočeské univerzity Den s univerzitou. Od 10 do 18 hodin bude v kampusu připraven pestrý program pro dospělé i děti. Ve foyer rektorátu bude k vidění výstava o historii školství a naší univerzity. Návštěvníci se na komentovaných

prohlídkách seznámí například s knihovnou, kolejemi, Studentským klubem nebo minipivovarem. Na své si přijdou i děti, pro které budou připraveny oblíbené popularizační workshopy s fyzikálními a chemickými pokusy nebo archeologická vesnice. Akce začíná univerzitní snídaní, během dne je připraven také gastrofestival cizokrajných pokrmů. Hudební doprovod obstará jazzová kapela Jazzika. Na závěr celého dne je připraveno večerní promítání filmu Teorie tygra.

NOVÝ TŘÍDENNÍ FESTIVAL V KAMPUSU

V pondělí 10. října startuje nový třídení festival Kampus žije, který letos nahradí Vítání prváků. Organizaci zajišťuje Studentská unie, která stojí také za akcemi Univerzitní Zavírák a Seznamovák, a dále členové Mezinárodního studentského klubu, univerzitního rádia K2 a AIESEC. „Nový koncept multižánrového festivalu částečně navazuje na předchozí akce, ale nabídne i několik novinek. Oproti Vítání prváků, které se snažilo vytáhnout studenty do centra města, chceme naopak ukázat, že v kampusu je co dělat,“ říkají zástupci Studentské unie. Pondělní

program nabídne třeba setkání s mezinárodními studenty v nově otevřeném Studentském klubu. Kromě samotného uvítání „Erasmáků“ jsou připraveny cestovatelské přednášky „Studentská putování“ a debaty. Od 20 hodin zahrají kapely Dětský pokojíček, Náhodný výběr a Quiet. Všechny hrají pohodový pop-rock a mezi studenty jsou oblíbené. Půjde o jednu z prvních hudebních produkcí v novém Studentském klubu.

STREET ART I BĚŽCI V PLAVKÁCH

V úterý 11. října bude kampus pulzovat životem od rána až do noci. Připravena jsou street art vystoupení hudebníků, divadel a pouličních umělců. Studentům se otevrou dveře univerzitního rádia K2, které v posledních letech sbírá ocenění na mezinárodních soutěžích. Návštěvníci si s moderátory mohou vyzkoušet živé vysílání. Pro prváky je připraven oblíbený OrientAkční expres, který je zábavnou formou provede nejvýznamnějšími místy Českých Budějovic. Odpolední Free Stage za kolejemi nabídne kolemjdoucím možnost zahrát si na hudební

nástroje a zazpívat. Od 15 hodin se zástupci studentských spolků ve Studentském klubu v odlehčeném duchu „pochlubí“ největšími přešlapy a přiblíží i fungování jednotlivých sdružení. Od 15 do 18 hodin se mezi kolejemi a knihovnou uskuteční laserová bitva v laser tagu. Na DJ's Stage za kolejemi vystoupí od 16 do 22 hodin DJs z rádia K2 a Kiss Jižní Čechy. Ve 21 hodin se v kampusu poprvé uskuteční „nahá míle“ – běh kampusem pouze v plavkách.

ODPAD FEST SE VRACÍ

Tři dny zábavy uzavřou střední workshopy v kampusu a především pak odpolední Odpad fest, unikátní eko-kulturní akce, která se po loňské absenci znovu vrací. Festival, který se poprvé konal v roce 2009, každoročně přiláká stovky dobrovolníků vybavených rukavicemi a pytlí, kteří procházejí v průvodu městem a demonstrativně sbírají odpadky pohozené na ulici. Odměnou je jim na závěr celého dne koncert kapel u kolejí Jihočeské univerzity. ●

Text: Miroslav Vlasák

Foto: archiv JU

KÁVA OD NADĚJNÉ VĚDKYNĚ

Nebývá časté, aby se dnešní mladý člověk zabýval osudy komunistické mučednice z dob protinacistického odboje. Doktorandka z Filozofické fakulty Daniela Poláková (26) toto téma zpracovala v diplomové práci a vysloužila si za ni cenu Nakladatelství Academia.

Osobnost Marie Kudeřikové patří mezi ty, o kterých se v současnosti příliš nemluví. Mladá komunistická odbojářka za války zaplatila za svůj protinacistický odboj životem. Bylo jí teprve 22 let. Daniela Poláková příběh objevila náhodou, když se jinak opomíjené jméno nečekaně objevilo v mainstreamových médiích. „Nikdy dříve jsem o ní neslyšela. Přitom by mohl její

život patřit mezi další silné příběhy z válečného období,“ popisuje, proč se rozhodla téma zpracovat v diplomové práci. Daniela není historička, jejím úkolem nebylo objevovat „skutečnou“ Marii Kudeřikovou a skládat fragmenty z jejího života. Jako literární historička se pokusila v dostupných textech odhalit ideologické vrstvy, které k příběhu v průběhu desetiletí přilnuly. „K odžité

zkušenosti se s odstupem času nemůžeme dostat. Texty vždy odráží otisk doby. V 50. letech byli hrdinové líčení trochu jinak než v 70. letech.“ Marie Kudeříková je typickým příkladem postavy manipulované dějinami. Komunisté z ní udělali mýtus, po převratu v roce 1989 prakticky zmizela z povědomí. „I když se snažíme být sebevíc vědeckí a objektivní, vždy tvoříme text, do kterého vkládáme vlastní způsob čtení příběhu. Chtěla jsem ve své práci zdůraznit, abychom byli obezřetní k tomu, jaké obrazy jsou nám předkládány. I naše doba produkuje příběhy o hrdinech v určitém kódu,“ upozorňuje Daniela Poláková.

PO STOPÁCH KUDEŘÍKOVÉ

Daniela se musela důkladně seznámit s dostupnými texty, aby je mohla srovnávat, hledat jednotící prvky a naopak místa, kde se příběh proměňoval s časem – právě tam lze hledat ideologické motivy. Samotná bibliografie k diplomové práci zabrala dvanáct stran. Nejčastěji pročetla novinové články, o Kudeříkové ale existuje i román, film, dokonce symfonie a balet! Základním pramenem se jí staly Zlomky života, jediný textový odkaz samotné Kudeříkové, posbíraný ze zápisků a dopisů, které napsala ve vězení. „Dopisovala si s dalšími dvěma účastnicemi komunistického odboje, jedna z nich byla kvůli politice uvězněna znovu v 50. letech, druhá se za politického vězně a pozdějšího aktéra pražského jara prodala. Nahrává to různým otázkám: Kdyby Kudeříková přežila, nestala by se namísto hrdinky nepohodlnou postavou? Lidé, kteří se uměli postavit zlu, mohli být najednou pro režim stejně nepohodlní,“ uvažuje Daniela. Při studiu pramenů se také setkala s již devadesátiletou spisovatelkou Zorou Berákovou. Ta o Marii Kudeříkové napsala knihu, která se stala předlohou pro celovečerní film. „Napsala ji v době pražského jara, pak přišla normalizace a autorka pryč

z textu musela odstranit třeba zmínky o Masarykovi. Nakonec knihu vydali až v roce 1977 a film ji tak paradoxně o pět let předběhl. Další ukáзка ideologických zásahů,“ vyjmenovává. Několikaměsíční práce na diplomce zavedla budoucí literární historičku také na gymnázium ve Strážnici, kde se za minulého režimu konala literární soutěž Strážnice Marušky Kudeříkové a které o zdejší absolventce shromažďuje obsáhlou sbírku dokumentů. Daniela navštívila i studovnu České televize, aby zhlédla jinak nedostupný porevoluční dokument, který hrdinský obraz Marie Kudeříkové zcela neguje.

OD HRDINŮ KE KÁVĚ

Výsledky bádání sepsala Daniela Poláková v diplomové práci s názvem „Marie Kudeříková – Životnost mýtu a lidské zkušenosti“, která zaujala členy poroty v soutěži Nakladatelství Academia. Ti ji vyhodnotili jako nejlepší diplomku v kategorii humanitních a společenských věd za rok 2015. Odměnou je pro mladou doktorandku vydání knihy v tištěné podobě pod hlavičkou nakladatelství. „Vydat v mém věku knížku u Academia, to se asi nepoštěstí každému, hodně si toho vážím. Jsem ráda, že se ten příběh dostane k více lidem,“ říká Daniela, která momentálně studuje Dějiny novější české literatury a pod vedením profesora Bílka pomalu začíná promýšlet téma disertační práce – jak jinak než o hrdinství. „Zajímají mě mezní situace v životě člověka,“ vysvětluje. Od vážných témat utíká ve volném čase ke kávě, pracuje totiž jako baristka v kavárně. „Hodně mě to baví. Při přípravě kávy si vyčistíte hlavu od intelektuálního přetlaku, je to řemeslo, které vyžaduje vaši pozornost a učí trpělivosti,“ tvrdí. No řekněte, nedali byste si cappuccino od nadějně vědkyně? ●

Text: Miroslav Vlasák

Foto: Aleš Motejl

RYBA JE KOMODITOU BUDOUCNOSTI

Prof. Ing. Otomar Linhart, DrSc., (59) stál u zrodu Fakulty rybářství a ochrany vod ve Vodňanech. Od roku 2009 je jejím prvním děkanem, příští rok mu končí druhé funkční období. Respektovaný odborník na genetiku a reprodukci ryb patří mezi nejcitovanější české rybářské autory. Je ředitelem centra CENAKVA ve Vodňanech a zasedá také v předsednictvu Grantové agentury ČR. Má tři dcery, dvojčata Zuzana a Pavla se rovněž věnují výzkumu.

Narodil jste se v severomoravském Bílovci, v kraji kolem řeky Odry. Jak jste se vlastně dostal k rybám?

K rybaření jsem se dostal spíše náhodou. Můj švagr vyhrál na plese rybářský prut a věnoval mi ho. Náš soused byl rybář a jednoho dne mě vzal s sebou na ryby. Tím to celé začalo. Pak už jsem každé prázdniny vysedával u vody jako „tichý blázen“, jak se rybářům někdy říká. Ryby se pro mě staly vášní a chtěl jsem je po ukončení základní školy studovat.

Tehdy jste se jako student střední rybářské školy poprvé přesunul na jih Čech.

Rozhodoval jsem se mezi dřevařskou a rybářskou školou, ale ryby zvítězily. Rodiče z toho byli nešťastní, protože z Vodňan jsem se domů dostal jednou za čtvrt roku. Když jsem v roce 1976 po čtyřech letech studia z Vodňan odcházel, myslel jsem si, že už se sem asi nikdy nevrátím. Ale jak to tak v životě bývá, nikdy neříkejte nikdy.

Do Vodňan jste se znovu vrátil v roce 1981 po absolvování Vysoké školy zemědělské v Brně, tentokrát už jako pracovník Výzkumného ústavu rybářského a hydrobiologického. Nastoupil jsem do něj s tím, že se budu věnovat reprodukci ryb, problematice aktivace spermií a podobně, ale nakonec mi bylo oznámeno, že budu dělat genetiku. Začali jsme se

zabývat genomovými manipulacemi u kapra, publikovali jsme v té době několik zajímavých odborných článků. Tehdy jsem také vytvořil imobilizační roztok u sumce, což bylo úplně novum. Nápad nebyl úplně můj, četl jsem o něm v teoretických pracích francouzského profesora Billarda, ale podařilo se mi jej poprvé u ryb realizovat.

Právě do Francie jste se dostal krátce po revoluci na stáž.

Profesor Roland Billard mi poslal zvací dopis do své laboratoře, který mám dodnes schovaný, protože byl datovaný 16. listopadu 1989. Odjel jsem k němu na krátkodobé stáže v letech 1990 až 1992. V tu dobu už jsem se stal u nás na ústavu vedoucím oddělení genetiky a šlechtění ryb. V roce 1993 jsem na univerzitu ve francouzském Angers nastoupil již jako pracovník na zajímavou docentskou pozici. Tehdy se uvažovalo, že se bude ve Francii intenzivně chovat sumec, měla se postavit experimentální stanice a já měl být u toho. Nakonec se stanice nepostavila, s manželkou nás to táhlo domů, takže jsme se za dva a půl roku vrátili. Kontakty ale přetrvávají dodnes. Konečně můj bývalý francouzský kolega dnes pracuje u nás v laboratoři.

Docenturu jste si udělal už na Jihočeské univerzitě?

Habilitoval jsem se na tehdejší Biologické fakultě JU v roce 2000 z molekulární a buněčné biologie. Mimochodem, můj tehdejší doktorand Martin Kocour je naším současným proděkanem. Profesuru jsem si udělal na Zemědělské fakultě JU v roce 2006. Rok předtím jsem nastoupil jako ředitel Výzkumného ústavu rybářského a hydrobiologického.

To už se termínově velmi blížíme vzniku fakulty. Právě Výzkumný ústav rybářský a hydrobiologický se stal v roce 2009 její zakládající částí spolu s Katedrou rybářství Zemědělské fakulty JU.

Původně jsme byli vysokoškolský ústav spadající přímo pod rektora. V roce 2008 jsme se s kolegy domluvili, že založíme fakultu, a na jaře 2009 jsme získali akreditaci. Bylo to hektické období. Pozitiva byla jasná. Stali jsme se samostatnými a po administrativní stránce přinesl vznik fakulty větší rozvoj. Vycházeli jsme z výzkumného ústavu a chtěli

jsme i nadále jít spíše cestou vědeckou, ale věděli jsme, že by bylo prima mít pod sebou vedle doktorského studia i studium bakalářské a magisterské. Vytvořit takový malý a vědecky výkonný unikát v rámci střední Evropy s excelentní experimentální základnou, vědou a studiem.

Teď máte odstup sedmi let, podařil se projekt podle vašich představ?

Jsem od přírody spíše vnitřně nespokojený jedinec, ale musím říct, že se asi téměř vše podařilo. Nejspíš i proto, že jsme jako tým táhli za jeden provaz, neoslabil nás vnitřní spory. Když jsem v roce 2008 představoval kolegovi z rybářského svazu naše vize, včetně představby mlýna, kde je dnes MEVPIS, usmíval se našemu snilkovství. A vidíte, povedlo se. Občas jsme šli do rizika, ale jak říkám, lepší je mířit ke hvězdám a třeba minout než mířit do kupky hnoje a bezpečně se trefit. Stále je však co zlepšovat, rádi bychom se více podíleli na

evropských vědeckých projektech, byť v českých poměrech patří fakulta k těm nejlepším.

Pojďme ke studiu. Rybářství je mezi zájenci o vysokoškolské studium poměrně okrajovou záležitostí. Daří se přilákat studenty?

Od začátku jsme věděli, že musíme přilákat hlavně do doktorského studia studenty ze středoevropského koridoru i z dalších částí světa. A to se daří. Rybářství má sice v jihočeském prostředí velkou tradici, ale bylo nutné k němu přidat nějakou další smysluplnou odbornost pro region, Českou republiku i Evropu, a tou je voda a její ochrana. V sektoru rybářství v ČR pracuje několik stovek lidí, kdežto v sektoru vodohospodářském tisíce lidí. Uplatnitelnost absolventů hrála velkou roli.

Však také uvádíte, že nechcete produkovat absolventy pro úřady práce.

To určitě nechceme. Kvalita výuky šla od dob vzniku fakulty hodně nahoru a zhruba od roku 2011 se všichni naši absolventi uplatňují na trhu práce, byť ne vždy přímo v sektoru rybářství či vodohospodářství. Vedle odborných předmětů se začalo hodně dbát na angličtinu, takže naši magistři jsou schopni komunikovat v cizím jazyce. Všichni naši doktorandi musí složit FCE zkoušky. Jazyková vybavenost studentů je pro nás velmi důležitá, protože odborná literatura v našich oborech je téměř výhradně v angličtině.

Nejsou někteří studenti rozčarováni, když se najednou musí prokousat náročným studiem chemie nebo genetiky?

Řadu lidí to může zklamat. Já jsem se v jejich věku také nerad učil jazyky. Odborné předměty se vždy dají naučit, musíte ale být pracovitý a mít v sobě entuziasmus. Pak jste perfektním adeptem pro naše studium. Neslevíme z náročnosti, jsme odborná škola.

Co můžete nabídnout studentům, kteří uvažují,

že by začali studovat u vás na fakultě?

Budou výborní v oblasti ochrany vod a rybářství, budou rozumět chemii, budou vědět, co je to biodiverzita a ekologie, ale také jak si založit vlastní firmu nebo získat dotační tituly. Naučí se dobře anglicky, takže po nich může sáhnout nějaká nadnárodní korporace. Máme malé obory, proto musíme produkovat absolventy pro život, kteří se mohou uplatňovat i za hranicemi.

Fakulta má velmi rozvinutou internacionalizaci. Například ve vaší laboratoři jsem napočítal patnáct cizinců. Proč není mezi doktorandy více našich studentů?

Venku je nejspíš větší hlad po vzdělání. Studují u nás doktorandi z celého světa, převážně v českých programech, i když magisterské a doktorské programy nabízíme kompletně v anglickém jazyce. Kdybychom se neotevřeli světu, asi by naše doktorské studium nemohlo existovat. Českých studentů v něm pokračuje jen pár, ročně dva nebo tři. Znovu opakuji, že studium je poměrně náročné. V zemědělských oborech nebývalo zvykem, že musíte umět anglicky, publikovat v zahraničí, každý doktorand u nás musí vyjet na tři měsíce do ciziny. Dodnes tlačím na všechny naše postdoktorandy, aby vyrazili někam ven, pokud u nás chtějí mít nějakou trvalejší pozici a dlouhodobě se uplatnit ve výzkumu.

Fakulta má v rámci univerzity několik „nej“. Je nejmladší, nejmenší co do počtu studentů, asi nejlépe umí svoje objevy uplatňovat v komerční sféře. Současně je to fakulta s nejrozšířenější strukturou, máte budovy ve Vodňanech, v Českých Budějovicích, v Nových Hradech. Je to výhoda, či nevýhoda? Spíše nevýhoda a je to drahé, lepší by bylo centralizované řešení. Ve Vodňanech ale máme jedinečná experimentální centra se 40 hektary, to jinde ve střední Evropě nenajdete. Tedy alespoň v takto funkčním stavu a s tolika druhy ryb a raků.

V posledních letech prošla fakulta v souvislosti s rozvojem svých ústavů rozsáhlou a nákladnou investiční výstavbou. Jste na ideálním stavu, nebo je stále kam růst?

Já jsem vždy spíše zastáncem změn než zajeťtých kolejí. Měli bychom se ještě více ponořit do nových vědeckých oblastí, jako je třeba ekologie sladkovodních ekosystémů. I proto vznikla CENAKVA, abychom propojili laboratoře a výzkum byl více řízený. Nejsme pouze jednotkou svobodně bádajících jedinců, měli bychom bádát pro něco a někoho – tedy pro společnost, pro podniky a subjekty – a ještě z toho mít radost. Používáme k tomu veřejné prostředky, byť jsme jedna z mála fakult, která si přivydělává vlastním byznysem.

Bádát pro společnost znamená sledovat trendy. Je jím třeba zmíněná vodní ekologie?

V rámci CENAKVA od nového roku zavedeme čtyři výzkumné programy a jeden nový zaměřený právě na ekologii vodních ekosystémů. Dalším silným tématem je sledování nových polutantů ve vodě. Třetí je akvakultura, tedy chov ryb v uzavřených systémech s co nejmenší spotřebou vody a co nejmenším znečištěním. Zemědělství a rybářství jsou jedním ze silných znečišťovatelů a spotřebitelů vody. Proto se vyvíjejí nové trendy, jako jsou akvaponie nebo recirkulační systémy, které jsou de facto bezodpadové. Nazvali jsme tento výzkumný program akvakultura pro budoucnost. My žijeme v nadbytku, ale po světě se stále hladoví. Ryba je jednou z nejlepších komodit, kterou se dá lidstvo nakrmit. Na kilogram přírůstku je potřeba kilogram krmiv, to u žádného hospodářského zvířete nedocílíte. Dokonce má nejmenší spotřebu vody! No a konečně naším čtvrtým programem je genetik a reprodukce ryb, kterými jsme známí už od 70. let.

Máte při svém pracovním vytížení ještě čas na bádání?

Celý život nesmírně rád experimentuji „ru-

kama", ale v posledních letech spíše jen „za odměnu“. Vloni jsem stihl s kolegou z USA tři až čtyři experimenty a letos s kolegou z Francie pouze jeden. Studentům se ale snažím věnovat, teď tu mám novou doktorandku z Číny. Laboratoř jsem letos předal mladšímu kolegovi, v příštím roce končím jako děkan i v předsednictvu Grantové agentury, takže budu volný, nsvázaný odpovědností, na to se těším! Už jsem přes jedenáct let ve vedoucích funkcích a je na čase předat je nástupcům. I když mi bude šedesát, je čas zkusit něco nového. ●

Text: Miroslav Vlasák

Foto: Aleš Motejl

NOVINKY PRO NEJMLADŠÍ GENERACI

Univerzita od nového semestru připravila dvě novinky pro děti. Ty nejmladší mohou navštěvovat dětskou skupinu Kvítek a starší si dopřejí pocit vysokoškoláka na Dětské univerzitě JU.

Univerzita od 1. září otevřela pro děti zaměstnanců dětskou skupinu Kvítek. „Název jsem zvolila podle vizuální symboliky univerzity a jejích fakult,“ objasňuje ředitelka předškolního zařízení Magdalena Dušáková, která je absolventkou Pedagogické fakulty JU a sedm let pracovala jako vedoucí učitelka v mateřské škole ve Chvalšínách. Moderní prosvětlené prostory poskytují zázemí pro třicet dětí ve věku od 1 do 6 let. Rozděleny jsou v dvou třídách, každá v jednom patře. Školka je umístěná v novostavbě v klidné části mezi Zemědělskou fakultou a Střemovkou. Právě z výhodné lokality a propojení s fakultami chce ředitelka těžit. „Těšíme se na procházky za zvířaty i na poznávání rostlin v lesoparku. Studenti z fakult u nás mohou v rámci praxí přednést zajímavé přednášky. Ráda bych, aby děti měly pestré vyžití a mohly se rozvíjet nad běžný rámec provozu školky,“

dodává. Každý den by měl běžný program doplnit odpolední kroužek. Školka disponuje menší zahradou se základními herními prvky, jako je lezecká zeď, klouzačka nebo pískoviště. Do budoucna by tu měl přibýt bylinkový záhon a ředitelčiným snem je i hliněná pec. „V předchozí školce byly děti vždy nadšené, když jsme ji roztopili, zadělali těsto na chleba nebo zkusili vypálit keramiku,“ popisuje. V útulných vnitřních prostorech mají děti k dispozici například interaktivní stůl a dotykovou tabuli.

DOSTATEK LIDÍ PRO INDIVIDUÁLNÍ PÉČI

Školka by podle Magdaleny Dušákové měla být partnerem dítěte i rodičů. Ve vztahu k rodičům se snaží být maximálně flexibilní. „I když preferujeme děti s celodenní docházkou, je možné navštěvovat školku jen několik dní v týdnu. Stejně tak přivázení a vyzvedávání dětí zajistíme podle domluvy,“ vysvětluje. Vzhledem k velkému věkovému rozpětí dětí se chce zaměřit na individuální péči. „Převažují tu děti ve věku 1,5 až 3,5 roku a ty potřebují specifickou péči. V praxi už jsem s dvouletými dětmi pracovala a velmi se mi osvědčil model smíšené třídy, kde ti nejmenší vidí pohotovost starších dětí a lépe se tak adaptují. U starších předškolních dětí zase chceme nastavit každému individuální plán a připravit jej co nejlépe pro vstup na základní školu,“ říká. Individuální přístup by měl umožnit dostatek pracovníků, kromě šesti stálých zaměstnankyň budou v rámci praxí docházet studentky Pedagogické a Zdravotně sociální

Ředitelka dětské skupiny Kvítek Magdalena Dušáková slibuje, že přístup k dětem bude individuální. Umožní to dostatek pracovníc.

fakulty. Příjemná je i cena školkovného, rodiče za dítě s celodenní docházkou zaplatí měsíčně 2 000 korun. Stravování je zajištěno ve spolupráci s menzou. Na uvítanou připravily pracovnice aktivní den ve stylu olympijských her Rio-Kvítek. Podívat se přišel i zaměstnanec Fakulty rybářství a ochrany vod Jan Mráz s manželkou, kteří bydlí nedaleko a mají v dětské skupině čtyřletou Haničku a osmáctiměsíční Elišku. „Je to tu nádherné, jsme mile překvapeni velikostí prostoru, protože původní místo se zdálo být hodně malinké. Hanička se rozhodla, že chce sem, protože tu mají živého ježka a velkého šneka Jejdu,“ říká s úsměvem.

DĚTI V ROLI VYSOKOŠKOLÁKŮ

Univerzita nabízí od nového semestru zajímavé využití také pro odrostlejší děti. Ty si nyní díky nově vzniklé Dětské univerzitě JU mohou dopřát zážitek opravdového studia na vysoké škole. Malí školáci ve věku 6 až 12 let tak zažijí opravdovou imatrikulaci, dostanou studentské indexy a po úspěšném splnění předmětů je pro ně připravena společná promoce.

„Je to příležitost pro nadané děti, které se nemají kde individuálně rozvíjet. Celoživotní vzdělávání je trendem posledních let a dětské univerzity fungují už i na jiných univerzitách. Cílem je podnítit nejmladší generaci ke vzdělávání,“ říká referentka Útvaru celoživotního vzdělávání Martina Karásková. Do aktivity se prozatím zapojila Pedagogická fakulta, Zdravotně sociální fakulta a Fakulta rybářství a ochrany vod. Rodiče mohou děti přihlásit buď na jednotlivé fakulty, nebo na průřezový balík předmětů na všech třech fakultách. Posluchači dětské univerzity si pak vyzkouší fyzikální experimenty, naučí se základům první pomoci nebo zažijí zábavnou roadshow o vodním světě. Způsob výuky i cena kurzového se na jednotlivých fakultách liší. „Zdravotně sociální fakulta otevírá pět výukových sobot, Pedagogická nabízí deset předmětů, Fakulta rybářství a ochrany vod dvoudenní nebo týdenní program,“ upřesňuje Martina Karásková. Do prvního semestru se přihlásilo přibližně sedm desítek dětí. ●

Text: Miroslav Vlasák

Foto: Aleš Motejl, Petr Zikmund

ZA VZÁCNÝMI STROMY

V areálu Jihočeské univerzity a Biologického centra AV ČR byla v létě otevřena dendrologická zahrada s více než 80 druhy stromů a keřů ze tří kontinentů.

Od letošního června můžete navštívit zahradu v areálu Biologického centra AV ČR a Přírodovědecké fakulty JU, kde na rozloze více než jednoho hektaru naleznete jedinečnou sbírku stromů a keřů ze tří kontinentů světa: Evropy, Asie a Ameriky. Ty jsou od sebe odděleny alejemi bříz několika druhů, které v budoucnu mohou dorůst až do výšky dvaceti metrů. Na vzniku zahrady se podíleli pracovníci Biologického centra Akademie věd ČR a Přírodovědecké fakulty Jihočeské univerzity.

VYSÁZENO TĚMĚŘ TISÍC DŘEVIN

Zahrada slouží pro odpočinek, studium i výzkum a je celoročně přístupná široké veřejnosti. Sbíрка čítá více než 80 druhů a celkem je zde vysazeno 923 dřevin. Mezi cenné exempláře patří například javor vlnonohý, který pochází z hornatých oblastí Japonska, šácholan velkokvětý z jihovýchodu USA, jinak známý jako magnolie velkokvětá, smrk Brewerův, který je endemitem hor na pomezí států

Kalifornie a Oregon, či bříza Jacquemontova, původně pocházející ze západního Himaláje. K vidění jsou běžně pěstované i vzácné rododendrony. „Zahrada je navržena tak, aby studenti mohli porovnávat zástupce stejného rodu ze tří různých kontinentů,“ říká Milan Štech z Katedry botaniky Přírodovědecké fakulty JU, který s kolegou Markem Bastlem navrhoval složení dřevin.

ZÁZEMÍ PRO BROUKY I VČELY

Zahrada přispívá k ochraně a zkvalitňování životního prostředí a k podpoře biologické rozmanitosti v našem okolí. Poskytuje útočiště mnoha druhům živočichů. Je zde rovněž umístěn hmyzí hotel a v zadní části včelnice se čtyřmi včelstvy. Realizace zahrady si vyžádala 2 680 000 korun, z toho téměř dva miliony korun byly uhrazeny z dotace Evropské unie a Ministerstva životního prostředí ČR v rámci Operačního programu Životní prostředí. ●

Text: Miroslav Vlasák, BC AV ČR

Foto: Aleš Motejl

INVEST DAY PODPOŘÍ INOVATIVNÍ NÁPADY

Ekonomická fakulta JU připravila druhý ročník soutěže Invest Day. V ní kreativní studenti napříč celou univerzitou představí podnikatelské záměry a ti nejlepší mohou od investorů získat počáteční kapitál na rozjezd podnikání.

Nápad, který udělá díru do světa. To je sen mnoha začínajících podnikatelů. Matěj Zeman z Pedagogické fakulty takový nápad měl. Jako první v republice nabízel multiplexované zařízení na odpal pyrotechniky, kterému stačí jen málo tlačítek na odpálení velkého množství pyrotechnických těles. Přihlásil se do prvního ročníku soutěže Invest Day, zvítězil a díky tomu, že jeho nápad zaujal investora Vojtěcha Kačírka z českoněmecké softwarové firmy, získal potřebný vstupní kapitál.

Letos máte šanci Matějův příklad následovat. Ekonomická fakulta pro vás již podruhé připravila celouniverzitní soutěž Invest Day. Cílem je podpořit šikovné studenty, otestovat jejich prezentační schopnosti a umění prodat svůj nápad investorům. Pro vítěze jsou připraveny hodnotné ceny, například tablet nebo podnikatelské vouchery na ekonomické poradenství. Ti nejlepší mohou získat finanční podporu od investorů. „Zkušení investoři poznají, jestli má váš nápad potenciál na trhu, je to nesmírně cenná zpětná vazba,“ říká Monika Maříková z Ekonomické fakulty, která soutěž administruje. Sama začala podnikat ještě během studia na fakultě, na základě úspěšného semestrálního projektu rozjela se spolužačkou agenturu na organizování maturitních plesů.

Soutěž Invest Day je otevřena studentům napříč všemi fakultami, studenti Economic

ké fakulty v ní tedy nemají privilegované postavení. To potvrzují i výsledky minulého ročníku, kde vedle vítěze Matěje Zemana z Pedagogické fakulty skončili na pomyslném stupni vítězů Petr Braun ze Zemědělské fakulty a Pavel Vosyka z Přírodovědecké fakulty. Nemusíte se ani obávat, že bude vaše know-how zneužito, Invest Day je nevěřejný a projekty soutěžících budou chráněny smlouvou o mlčenlivosti. Přihlášky do soutěže fakulta přijímá do 18. listopadu 2016. „Do konce října je také třeba se přihlásit na konzultace projektů se členy odborné poroty. Není to sice povinné, ale velmi to doporučujeme,“ upozorňuje Monika Maříková. Poté zasedne komise a určí podnikatelské záměry, které půjdou v prosinci na finálové setkání s investory. ●

Text: Miroslav Vlasák

Foto: archiv Ekonomické fakulty

DOBROVOLNÍKEM U SALESIÁNŮ

Salesiánské středisko mládeže v Českých Budějovicích je už řadu let partnerem Teologické a Zdravotně sociální fakulty JU. Studenti pedagogických a sociálních oborů do něj přicházejí na praxi a mnozí z nich pak zůstávají jako dobrovolníci. V čem je pro ně práce zdarma lákavá?

Zuzana Ďurkovičová, studentka Teologické fakulty a dobrovolnice v Salesiánském středisku, to popisuje takto: „Studium na vysoké škole obnáší spoustu radostí i povinností a mně se povedlo oboje spojit v okamžiku, kdy jsem si vybrala své první působení na povinné praxi. Z nabídky Teologické fakulty jsem si zvolila Salesiánské středisko, které mě zaujalo nabídkou programu Doučování 1. stupně. Nejprve jsem doučovala individuálně jednu dívku, pak u mě nastala zásadní změna – stala jsem se sama dobrovolníkem. Baví mě pomáhat dětem v nouzi s učením.“

Dobrovolníci se v Salesiánském středisku mohou zapojit do jakékoli činnosti od zájmových kroužků přes klub pro mládež až po letní tábory. O tom, že je tato činnost přínosná a oblíbená, svědčí počet dobrovolníků ve středisku, který přesahuje stovku lidí ochotných dělat něco pro druhé.

„Poslední rok se zavedlo i hromadné doučování dětí z 2. stupně. Vše se rozrůstá, teď jsem aktivní i v jiných programech. Dobrovolníků totiž není nikdy dost. Vypomáhala jsem i na oratoři a u předškoláků, zúčastnila se mnohých akcí střediska. Zamilovala jsem si děti, nové kamarády, kolektiv pracovníků i prostředí,“ říká Zuzka. Nabídka stát se „dohodářem“, tedy pracovat na malý úvazek, na sebe nenechala dlouho čekat. Nyní při stálém zaměst-

nání asistenta pedagoga dochází do programu Sídliště, který vychovává děti k dodržování pravidel a k vzájemnému respektu. „Je to pro mě zase něco úplně jiného, ale o tom přece život je – zkusit nové věci.“

Pokud byste rádi viděli, jak to v Salesiánském středisku funguje, navštivte výstavu fotografií, která bude probíhat v prostorách Teologické fakulty JU od 3. do 31. října, poté se přesune do menzy JU. Nejlepší ale je si práci přímo vyzkoušet buď v rámci praxe, nebo jako dobrovolník. Kontakt na koordinátora najdete na stránkách www.sasmcb.cz. ●

*Text: Petr Kuba
Foto: archiv SASMCB*

ZDRAVOTNÍCI POMÁHALI V OLYMPIJSKÉM PARKU

Skvělou reprezentaci v Olympijském parku v Lipně nad Vltavou, jehož branami prošlo v srpnu 350 tisíc návštěvníků, zajistila Jihočeské univerzitě Zdravotně sociální fakulta.

Organizátoři z Ministerstva průmyslu a obchodu ČR ji vybrali do stanu zaměřeného na podporu tuzemského technického vzdělávání. „V nabídce ostatních škol z regionu, z nichž jsme oslovili ty technicky zaměřené, byla Zdravotně sociální fakulta JU vítaným zpestřením. Služby, které na Lipno přivezla, skvěle ladily se sportovním charakterem této akce. Sám jsem se na místě přesvědčil, že návštěvníci stanu měli velký zájem jak o zdravotní měření, tak o výuku první pomoci a fyzioterapii,“ rozhodl Miroslav Scheiner z Ministerstva průmyslu a obchodu ČR. Ve stanu, který měl strategickou polohu hned poblíž hlavního vstupu do areálu, se každý den střídali zástupci Centra prevence civilizačních chorob a oborů Všeobecná sestra, Zdravotnický záchranář a Fyzioterapie. Návštěvníkům parku i sportovcům měřili hodnoty fyziologických funkcí a hladiny glukózy a cholesterolu v krvi, dávali rady o zdravém životním stylu, učili na resuscitačních modelech první pomoc a také poskytovali fyzioterapii. Tedy vše, co patří k trénování, relaxaci po trénincích a závodech, případně k účinné pomoci při úrazech.

Ředitelka Institutu aplikovaných zdravotně sociálních věd ZSF JU Lenka Šedová potvrdila, že o služby byl velký zájem, a ocenila, že fakulta mohla touto formou při atraktivní akci pro veřejnost oslovit mladé lidi a rodiny s dětmi. „Pojali jsme to edukačně, takže jsme například dětem vysvětlili, co slyší pan

doktor, když poslouchá krevní tlak. Také fyzioterapeuté přivezli pro děti pomůcky, které měly skvělý ohlas,“ popsala. Zejména služby fyzioterapie vyhledávali sportovci z okolních stanovišť, častými hosty byli například boxeři a karatisté, kteří hned vedle předváděli své umění. „Vaši studenti se nám věnovali s velkou ochotou a moc oceňujeme, jak jsou obory na této fakultě různorodé. Každý je něčím užitečný,“ shrnul své dojmy po návštěvě stanu Jiří Sleier z Prahy, který do Lipna nad Vltavou přijel s manželkou a dvěma malými dětmi. Velké uznání patřilo také záchranářům, kteří vytvářeli působivé ukázky různých zranění a učili poskytovat první pomoc na resuscitačních modelech dospělého člověka a dítěte. ●

Text: Alena Binterová

Foto: Tomáš Binter

FAKULTA VAŘÍ VLASTNÍ PIVO

Zemědělská fakulta JU udělala další krok k soběstačnosti při výzkumu a výuce. Díky nově otevřenému minipivovaru bude produkovat vlastní pivo Čtyrák. V objektu našly zázemí také zpracovny mléka a masa.

ROČNĚ 250 HEKTOLITRŮ

Pivo Čtyrák na červnovém slavnostním otevření minipivovaru vzbudilo svojí chutí pozitivní ohlasy. Vždyť jej také vaří sládek Miroslav Smutek s dvacetiletou praxí v plzeňském pivovaru. Základním sortimentem je výroba desítky a dvanáctky, v nabídce ale budou i pivní speciály, cidery a v budoucnu dokonce i sladové víno. „Pro pivo českého typu používáme český chmel a český slad v kombinaci s bavorským. Kvašení trvá osm až devět dní, pak pivo zraje v ležáckém tanku, to trvá u desítky 21 dní, u dvanáctky kolem dvou měsíců,“ dává sládek proniknout do tajů výroby. Minipivovar má roční kapacitu 250 hektolitrů piva. Více ani není potřeba, zakázkový prodej je jen doplňkovou činností. Primárně má plnit roli výzkumnou a výukovou. Podle děkana Zemědělské fakulty profesora Miloslava Šocha je jedním z cílů do budoucna vychovávat na fakultě kvalitní sládky. „Původně se mělo jednat pouze o minipivovar pro výuku studentů, ale Budějovický Budvar nás přesvědčil, abychom šli cestou výzkumného minipivovaru. Finanční náklady sice vzrostly, ale díky unikátní technologii, která umožňuje simulovat procesy ve velkých varnách, očekáváme zájem podniků, které u nás budou testovat vlastní várky,“ vysvětluje děkan Miloslav Šoch. Konkurenční výhodou je olejový ohřev varných kádí, který výrazně šetří náklady. Mezi ostatními malými pivovary je tato technologie ojedinělá.

JOGURTY JAKO Z FARMY

Minipivovar našel zázemí ve staré stodole, která je součástí areálu školního statku. Prostor, jenž dosud sloužil jako sklad, se musel od základu přebudovat. „Byly ale zachovány krásné sloupy postavené z komínových cihel a nahoře je odkrytý původní trámový krov, který dodává degustační místnosti příjemnou atmosféru,“ říká tajemník fakulty Michal Marušák. Náklady na rekonstrukci se vyšplhaly na 16,5 milionu korun, z toho 10,5 milionů přispělo Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy. V objektu kromě minipivovaru sídlí také minimlékárna a zpracovna masa, které slouží pro praktickou výuku studentů. „Minimlékárna je vybavena zařízením pro výrobu všech běžných mléčných produktů jako na farmě, to znamená jogurtů, tvarohů

i čerstvých sýrů," vyjmenovává Pavel Smetana, vedoucí Katedry kvality zemědělských produktů Zemědělské fakulty JU. Kvalitní vybavení umožňuje vše potřebné od odstředění mléka přes pasteraci a fermentaci až k lisování hotových výrobků. „Tady vidíte obyčejný dřevěný pákový lis na lisování sýrů, ten už známe tisíc let a jen tak jej něco nepřekoná,“ ukazuje Pavel Smetana na předmět, který stále úspěšně odolává nerezové revoluci. Mléko budou studenti získávat od školních krav plemene česká červinka, která je genovým zdrojem a Zemědělská fakulta je jedním z mála pracovišť, kde se stále chová. Ve zpracovně masa jsou zase všechny potřebné přístroje, které dokáží zpracovat maso z přeštických prasat, jež fakulta rovněž chová jako genové zdroje. Ve výbavě je například konvektomat s udírnou.

POSEZENÍ U ETIKET

Minipivovar, minimlékárna i zpracovna masa budou využívat studenti v rámci svých praktických cvičení a akademičtí pracovníci pro vědecký výzkum. Přestavbou budovy vznikly v podkroví ještě další prostory, které mohou fakultě posloužit k přednáškám a seminářům. Degustační část s kapacitou pro třicet lidí nabízí tematickou výstavku nejrůznějších typů lahví a etiket. „Mohla by sloužit studentům jako inspirace v rámci studia zemědělského marketingu,“ nastiňuje plány Pavel Smetana. Výstavku doplňuje i několik předmětů zapůjčených ze zemědělského muzea, jako je kád na kvasnice, palice na rozbíjení ledu nebo ruční zátkač. ●

Text: Miroslav Vlasák

Foto: Petr Zikmund

<< Děkan Zemědělské fakulty Miloslav Soch (vlevo) a sládek Miroslav Smutek při slavnostním otevření minipivovaru.

ABSOLVENTI UNIVERZITY MAJÍ SVŮJ KLUB

Rubriku Absolvent jsme zatím plnili výhradně příběhy úspěšných absolventů. Tentokrát rádi uděláme výjimku. Představíme očekávanou novinku, která se absolventů bezprostředně týká – Klub absolventů JU.

„Jednou z významných hodnot každé univerzity je její tradice, a ta se nepoměřuje pouze napsanými knihami nebo postavenými budovami, ale především lidmi, kteří univerzitou prošli. Absolventi jsou součástí tohoto bohatství naší univerzity a jejími spoluvůrci.“ Citujeme z textu rektora JU Tomáše Machuly, kterým vítá na absolventském webu členy nového klubu. V západním světě je už běžné, že vztah mezi studentem a školou nekončí promoci. Také Jihočeská univerzita se v posledních letech snaží posílit spolupráci s absolventy. Výsledkem je Klub absolventů JU, který otevřela letos v červnu pro všechny absolventy bakalářského, magisterského a doktorského studia. Kromě informací o dění na univerzitě a společenských akcí

láká na benefity ve formě dalšího vzdělávání nebo zvýhodněných přístupů k univerzitním službám. Univerzita na oplátku získá zpětnou vazbu o uplatnění svých bývalých studentů, může je zapojit do aktivního dění na škole, ať už formou zajímavých přednášek, obohacením stávajících i nových studijních programů, nebo rozšířením nabídky praxí. Vztahy se budují dlouhodobě a je jasné, že vznik každého takového klubu je běh na dlouhou trať.

KLUB UŽ MÁ STOVKY ČLENŮ

Prvním krokem ke vzniku Klubu absolventů bylo červnové spuštění webových stránek www.jcu.cz/absolvent, kde se může student bezprostředně po úspěšném absolutoriu

zaregistrovat přes modul v informačním systému STAG. Ke dni uzávěrky našeho časopisu v polovině září měl klub 358 registrovaných členů. „Letos jsme zatím aktivně oslovovali pouze mladší ročníky, které promovaly v letním semestru. Postupně budeme oslovovat i ty starší. Lidé se ale registrují sami, máme tu i absolventa, který končil školu v roce 1976,“ říká referentka Útvaru celoživotního vzdělání Martina Karásková, která Klub absolventů JU administruje. Sama považuje kontinuální vztah s bývalými studenty za velmi důležitý. „Mám zkušenost z Ameriky, kde jsou vztahy mezi školou a bývalými studenty celoživotní. V České republice člověk skončí školu a obvykle je pár dní po absolutoriu kompletně odříznutý od všeho, na co byl pět let zvyklý,“ upozorňuje. To by se mělo do budoucna změnit.

SPOLUPRÁCE S FAKULTAMI

Na pěti fakultách Jihočeské univerzity už absolventské kluby fungují. Zemědělská fakulta jej provozuje už od roku 1998 a bývalí studenti se pravidelně schází například při příležitosti výstavy Země živitelka. V roce 2014 vznikl Klub absolventů a přátel Ekonomické fakulty. Také ona produkuje úspěšné absolventy, o kterých točí videomedailonky a pravidelně je zveřejňuje na svém webu. Kluby absolventů mají dále fakulty Zdravotně sociální, Teologická a Rybářství a ochrany vod. Nový Klub absolventů JU nemá zavedeným fakultním klubům konkurovat, naopak by je měl doplňovat a efektivněji pracovat se sdílenými databázemi. Absolventi mohou vstoupit do fakultního i celouniverzitního absolventského klubu současně. Rektor Tomáš Machula k tomu dodává: „Každý z absolventů má samozřejmě své vzpomínky svázané s určitou fakultou, k níž se hlásí v prvé řadě. Univerzitní Klub absolventů rozhodně nechce tuto oborovou a lidskou vazbu narušovat. Fakulty jsou ale součástí univerzity, takže přihlášení se k fakultě je zároveň přihlášením se k univerzitě.“

ČLENSTVÍ PŘINÁŠÍ VÝHODY

Být členem klubu přináší celou řadu výhod. Jaké benefity jsou pro vás v tuto chvíli připraveny? Můžete nadále zdarma využívat služby Akademické knihovny JU, získáte slevu na kurzy celoživotního vzdělávání pořádané Zdravotně sociální fakultou a Teologickou fakultou, zvýhodněné ceny za služby Centra fyzioterapie a Centra prevence civilizačních chorob ZSF JU. Můžete také zdarma využít výstavní prostory Teologické fakulty nebo se účastnit konferencí pořádaných Zdravotně sociální fakultou. Další zajímavé benefity jsou stále v jednání. „V příštím roce už chceme absolventům nabídnout pro přístupy čipovou kartu,“ slibuje Martina Karásková a dodává, že na rok 2018 je v plánu první celouniverzitní setkání absolventů. ●

Text: Miroslav Vlasák

Foto: archiv JU

V GAMBIJSKÉM KRIMINÁLE

Zimní semestr nabídne zcela nový cyklus cestovatelských přednášek. Nejedná se o destinace z katalogů cestovních kanceláří, ale o dobrodružné výpravy batůžkářů do těch nejexotičtějších lokalit světa. U zrodu tohoto cyklu stojí absolvent Pedagogické fakulty JU Šimon Heller (28), který zažil pobyt v gambijské věznici.

„Cela postrádala jakékoli základní vybavení. Ani postel, ani židle, natožpak záchod. Byl zde pouze částečně již plesnivý modlitební koberec pro muslimy, pak nějaké ty krysy, švábi a žáby.“ Šimon Heller poznal na vlastní kůži bídu gambijského kriminálu. Skončil v něm za pašování drog. Alespoň tak zněla oficiální verze gambijských policistů, kteří diskusi příliš nepřipouštěli. Ve skutečnosti vezl v lékárnice lék předepsaný českým doktorem. Zázitek to byl natolik otřesný, že myšlenky na dobrovolný odchod ze světa mu pomohla odvrátit jen silná víra. „Posedět si v africkém lochu s místními kriminálníky, to nezažijete každý rok. Člověk má čas probrat si vlastní život,“ říká dnes už s odstupem. Ve věznici strávil pět dní a pocit po propuštění byl snad nejeuforičtější v životě. Po návratu do Čech o nevěsední cestě napsal knihu.

AFRIKU MÁME ZA ROHEM

Šimon miluje extrémní cestování. Při žádném jiném prý nemůžete poznat zemi a lidi tak dokonale. Začalo to v osmnácti letech Ukrajinou, pak přišla Gruzie, Arménie, Náhorní Karabach, Jižní Amerika. V roce 2010 si s kamarádem Vojtou vybrali cestu po západní Africe. Z Maroka cestovali přes Západní Saharu do jedné z nejnebezpečnějších zemí světa, islámské Mauritánie, kde nejsou přepadení turistů ničím neobvyklým. Sto padesát kilometrů od nich tehdy unesli ve stejnou dobu tři Francouze. Potíže ale pa-

radoxně nastaly až v Gambii, kam se Šimon s Vojtou dostali přes Senegal. Právě kvůli uvěznění byla původně dvouměsíční cesta předčasně ukončena. Na černý kontinent ale nikdo z nich nezanevřel. „Afrika je překrásná a rozmanitá. Chci motivovat lidi, aby ji více poznali, vždyť ji máme prakticky za rohem,“ říká absolvent matematiky a geografie na Pedagogické fakultě JU. Je vidět, že opravdový cestovatel měří vzdálenosti jiným metrem.

JAK SE STOPUJE V KURDISTÁNU

Právě povídání o západní Africe zahájí 5. října sérii středních cestovatelských přednášek, které Šimon Heller společně s kolegou Vaškem Válkem z Teologické fakulty připravili od nového semestru. „Rádi bychom tu rozjeli cestovatelský klub. Nechceme

konkurovat přednáškám, které pořádají Mezinárodní studentský klub nebo AIESEC, spíše rozšířit portfolio. Tedy přiblížit zážitky skutečných backpackerů, kteří intenzivně procestovali mimoevropskou destinaci," nastiňuje plány Heller, který už má na kontě asi dvě stě cestovatelských přednášek. V zimním semestru návštěvníci poznají jedenáct exotických lokalit – se zkušenými cestovateli projedou stopem Kurdistán, s kytarou na zádech poznají Bolívii a Peru, procestují chudý postsovětský Tádžikistán, zažijí mačky a cepíny v altajských velehorách, rybaření v Jižní Africe, pěší přechod Japonska a mnoho dalšího. Každá přednáška ukrývá nějaký zajímavý příběh.

SVĚT NEKONČÍ NAŠÍ ZAHRÁDKOU

Cestovatelské přednášky se budou konat od 18 hodin v klubu Akademické knihovny, v případě většího zájmu se uvažuje o přesunutí do nově otevřeného Studentského klubu. „Věřím, že lidé budou chodit. Cestování rozšiřuje obzory. Je dobré poznat jinou kulturu a zjistit, že svět nekončí vaší zahrádkou. Už Komenský říkal, že každý vzdělaný člověk by měl rok žít v zahraničí,“ říká Heller. Na cestování má rád svobodu a pocit, kdy nevíte, co přijde zítra. Po narození dvojčat už ale tolik neriskuje. „Doby, kdy jsme popíjeli s vojáky v hermeticky uzavřené oblasti u Abcházie, už jsou asi pryč. Třeba teď konečně přijde čas i na evropské země,“ usmívá se. Jako doma se zatím nejvíce cítil mezi Gruzinci a Armény, kteří k nám mají blízko nábožensky a nad skleničkou něčeho ostřejšího se vám zcela otevrou. O nich možná pohovoří někdy příště. „Snad se nám podaří propojit komunitu cestovatelů a také namotivovat studenty, aby vzali batoh a někam vyjeli. Trávit prázdniny na diskotékách je škoda. Svět není tak velký, letenky jsou dnes levné a jde jen o to sebrat odvahu,“ nabádá Šimon Heller. ●

Text: Miroslav Vlasák

Foto: archiv Šimona Hellera

NE PŘESUNUTÍ VÝROBY Z ČESKÝCH BUDĚJOVIC

Díky jasnému NE licenční výrobě je Budweiser Budvar jediným mezinárodně proslulým českým pivem, které se vaří pouze na jednom místě na světě. Jen tak si totiž může udržet svou jedinečnost.

Budweiser
Budvar

NE Z NÁS DĚLÁ TO, ČÍM JSME

ŘÍJEN

5. ŘÍJNA**Univerzitní Votvírák**

16–22 h, kampus Jihočeské univerzity, louka u Studentského klubu

Každoroční akce studentů při příležitosti začátku semestru. Zahrají kapely Buď & Nebo, Mons Pubis, Akia b.a. a Futrály.

5. ŘÍJNA**Cyklus cestovatelských přednášek:****Šimon Heller – západní Afrika**

18 h, klub Akademické knihovny JU, Branišovská 1645/31b

Cestovatelský cyklus. Exotickými destinacemi vás provedou zkušení cestovatelé.

8. ŘÍJNA**Den s univerzitou**

10–18 h, kampus Jihočeské univerzity

Akce pro širokou veřejnost v rámci oslav 25. výročí založení univerzity. Program pro dospělé i děti, mimo jiné komentované prohlídky, vědecká show, gastofestival, živý jazz a promítání filmu Teorie tygra.

10.–12. ŘÍJNA**Kampus žije****kampus Jihočeské univerzity**

Nová akce, která nahrazuje Vítání prvních. Tři dny plné zábavy slibují přednášky a hudební produkci v novém Studentském klubu, Orientální expres, street art v kampusu, bitvu v laser tagu, prohlídky univerzitního rádia, Free Stage a vystoupení DJs.

11. ŘÍJNA**Akademické půlhodinky: Kateřina Sam –****(Nejen) ptačí predátoři a jejich kořist**

16 h, studentský kostel v Českých Budějovicích v ulici Karla IV. č. 22

Pravidelný přednáškový cyklus osobností akademického života. Tentokrát s Kateřinou Sam z Entomologického ústavu BC AV ČR o predátorech v tropickém lese.

12. ŘÍJNA**Odpad fest**

16 h, kampus Jihočeské univerzity, louka za kolejemi

Koncert u kolejí nejen pro všechny dobrovolníky, kteří procházejí v průvodu městem a sbírají odpadky pohozené na ulici.

12. ŘÍJNA**Cyklus cestovatelských přednášek: Lukáš Šimek – Namibie**

18 h, klub Akademické knihovny JU, Branišovská 1645/31b

Cestovatelský cyklus. Exotickými destinacemi vás provedou zkušení cestovatelé.

18. ŘÍJNA**Akademické půlhodinky: Miloš Tichý – Srážka s planetkou – mýtus či realita?**

16 h, studentský kostel v Českých Budějovicích v ulici Karla IV. č. 22

Pravidelný přednáškový cyklus osobností akademického života. Tentokrát s významným astronomem Milošem Tichým z hvězdárny na Kletci.

19. ŘÍJNA**Cyklus cestovatelských přednášek:****Václav Válek – Tádžikistán**

18 h, klub Akademické knihovny JU, Branišovská 1645/31b

Cestovatelský cyklus. Exotickými destinacemi vás provedou zkušení cestovatelé.

25. ŘÍJNA**ISIC Tour 2016****11–14 h, kampus Jihočeské univerzity**

Akce se po roce vrací do kampusu JU. Za platný průkaz ISIC dostanete dárky od ISIC a jeho partnerů.

25. ŘÍJNA**Akademické půlhodinky: Kateřina Jirků****Pomajbíková – Střevní parazit jako lék?**

16 h, studentský kostel v Českých Budějovicích v ulici Karla IV. č. 22

Pravidelný přednáškový cyklus osobností akademického života. Tentokrát s vědkyní Kateřinou Jirků Pomajbíkovou z Parazitologického ústavu BC AV ČR.

www.jcu.cz
facebook.com/jihoceska.univerzita
twitter.com/JihoceskaUni
instagram.com/jihoceskauniverzita